

bare Horsens vilde anlægge en Bane, som passede dem ud til den midtjydske Bane over Tørring, saa vilde de ikke til Vejle, nej, de holdt saa meget af Horsens, at de vilde blive dér; kun hvis man anlagde en Bane, som ikke passede dem i Uldum og Tørring, vilde de til Vejle, og saa var der i Vejle nogle velvillige Mennesker, som sagde: Nu vel, saa driller vi jer, saa anlægger vi en Bane parallelt med de gamle Baner for at komme ud i Uldum og Tørring, som er vort gamle Opland. Jeg mener nu ikke, vi i Horsens skal holde stærkt paa, nu da vi har en Bane til Uldum og Tørring, at beholde den. Det er min Overbevisning, at hvis Befolkningen i Uldum og Tørring ønsker at komme i Forbindelse med Vejle i Stedet for med Horsens, vil det ikke i Horsens møde nævneværdig Modstand. For saa vidt kunde det Spørgsmaal nok løses. Men jeg kan ikke tænke mig, at Medlemmer af dette Ting, som ikke har lokale Interesser i Vejles eller Horsens Omegn, kunde gaa med til at anlægge en Bane som den fra Vejle til Uldum. Thi naar man ser paa Kortet — og jeg beder ærede Medlemmer gøre sig den Ulejlighed at se paa Kortet hos det ærede Medlem for Give-Kredsen —, saa vil man se, at det er et Kunststykke, der er udført, at faa en Bane anlagt et Sted, hvor der i Forvejen er kun paa en lille Strækning en halv Mil til Bane, medens man ellers næsten vil være nødt til at følge andre Baner for at komme ud og hente Folk fra Uldum og Tørring ind til Vejle. Vi har i Horsens erkendt, at Tørring naturligvis kunde have Krav paa at faa Forbindelse til to Sider, ikke alene til Horsens, og vi har sagt, at hvis de vilde være med til at skaffe en Forbindelse over Thyregod til Midtbanen, saa vilde Horsens yde Bidrag til en saadan Løsning. Enhver vil af Kortet kunne se, at det er den naturlige Løsning, idet den vil tilfredsstille alle undtagen Vejle, og en saadan Løsning tror jeg ogsaa vil blive Resultatet.

Det ærede Medlem for Skanderborg-Kredsen (R. Rasmussen) sagde, at naar Horsens nu interesserede sig saa stærkt for den her foreslaaede Bane, var det, fordi vi ønskede at bevare vort Opland. Det er delvis rigtigt, men jeg vil dog sige, at for Horsens er dette at bevare sit Opland ikke det ene afgørende. Thi en Bys Opland er

jo dog noget elastiskt. Man kan ikke sige: Dér er der en By, som har erhvervet sig Ejendomsret til noget Land, der ligger udenom den. Det bliver den paagældende Egnssag, hvilken By den vil søge til. Det afhænger af, hvordan den bliver behandlet, hvilke Fordele den vil have af Forbindelsen med den By. Men i Horsens er det en nødvendig Betingelse for Udviklingen af Erhvervslivet, at vi faar Adgang til Midtbanen og gennem Midtbanen Adgang til den Bane, der fører ned til Esbjerg. Derfor kan Banen ikke lægges over Thyregod, som er en Station paa en Sidebane, Vejle—Give—Herning-Banen. Vi maa ind til en Station, der fører ned til Bramminge—Esbjerg, og derfor har vi været nødt til at lægge den over Nørre-Snede—Ejstrup.

Med Hensyn til Uldum—Tørring vil jeg sige, at vi har meddelt de paagældende, at vi beklagede ikke at kunne fortsætte over Tørring dels af ren tekniske Grunde, dels fordi det var umuligt at skaffe et saadant Tilskud, som var nødvendigt til Forlængelse af denne Bane. Vi forlangte ikke noget som helst Tilskud af dem, men vilde ombygge den nuværende smalsporede Bane til en normalsporet, sikre dem den samme Forbindelse med Horsens, som de har i Dag, 4 Gange daglig i hver Retning, lige saa hurtig som nu, ja hurtigere, naar det bliver en normalsporet Bane, men ved Siden deraf skaffe dem Forbindelse over Rask Mølle til Nørre-Snede—Ejstrup, uden at de skulde betale en rød Øre dertil. Man kan derfor ikke paastaa, at vi har behandlet dem daarligt. Det bliver i hvert Fald vanskeligt at bevise.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og ogsaa det ærede Medlem for Skanderborg-Kredsen (R. Rasmussen) talte om, at man samtidig med Anlægget af Banen fra Horsens til Nørre-Snede—Ejstrup maatte have Bryrup-Banen forlænget, og det vil jeg ogsaa gerne yde min Medvirksomhed til. Men der er en Forskel. Horsens By har helt Interesser tillægges med sit Opland i Retning af at faa en Bane til Nørre-Snede—Ejstrup for at skaffe Forbindelse fra Horsens til Midtbanen; men naar vi først har faaet den Forbindelse, bliver Interessen for Horsens By mindre ved at faa en til, ved Forlængelse af en Bane, som i Forvejen er